

РЕШЕНИЕ

№ 40474

гр. София, 03.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 86 състав, в публично заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златил Чолаков

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **11001** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на М. Х. А., ЛНЧ [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ДАБ "Военна рампа" срещу Решение № 4997/02.10.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) - [населено място], с което му е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност поради нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаването на акта. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, тъй като не е изследвано личното положение на молителя, което включва обстоятелства, свързани с опасенията му от преследване. Сочи се, че връщането на жалбоподателя в И. ще го принуди да потисне действителните си възгледи относно официалните власти там и същия ще бъде принуден да живее спрямо крайните порядки на ислямския фундаментализъм, с които не е съгласен. Моли се съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 4997 от 02.10.2025 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение. Излага съображения в проведеното съдебно заседание, че административния акт е правилен и законосъобразен, издаден е в съответствие с административнопроизводствените правила и материалния закон. Моли съда да отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: След пристигането си в Република България М. Х. А. е подал молба за международна закрила Вх.

№ ПМЗ-ВР- 2256 от 05.08.2025 г., след което е регистриран на същата дата и настанен в ПМЗ - Военна рампа. Чужденецът е поканен лично по надлежният ред за провеждане на интервю на 13.08.2025 г. и 11.09.2025 г.. В хода на проведените интервюта, въпросите и отговорите, от които са обективирани в Протоколи с рег. № УП 17847 иранският гражданин заявява, че е напуснал държавата си на произход в началото на месец юли 2025 с паспорт и безвизов режим за Турция. Съобщава, че е останал в пансион в [населено място] около една седмица и че не е подавал молба за закрила пред турските власти. Твърди, че не е имал проблеми с официалните власти и гражданите на страната. Посочва, че не е работил нищо в Турция и че е напуснал страната с цел да достигне до Германия където живеят съпругата и двете му деца. Пояснява, че е намерил трафикант който за сумата от 3000 евро да го преведе до Италия от където да вземе влак до държавата цел на пътуването му. Изтъква, че е прескочил граничното телено заграждение и че е преминал не по законоустановения ред на територията на Република България. Обяснява, че е вървял пеша няколко часа, след което заради проблем с крака е изостанал от групата и с накуцване е стигнал до [населено място]. Задържан е от полицията, след което е подал молба за закрила в Република България. Посочил е, че желае от властите в страната да му помогнат да се събере със семейството си в Германия, като в последствие се отказва от молбата си и иска да получи международна закрила в Република България. В хода на интервюто с рег. № УП 17847/13.08.2025 г., чуждият гражданин мотивира молбата си за международна закрила със заплахата за живота си и този на децата си от тайните служби в държавата му на произход, отправена от профил в социалната мрежа „Инстаграм“. С Решение № 4997 от 02. 10. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

С писмо от ДАНС рег. № УП 17847 от 26.08.2025 г. се изказва позиция, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в РБ на лицето.

Със становище рег. № УП 17847 от 15.09.2025 г. на ст. експерт Р. К. в РПЦ-С. е предложено на председателя на ДАБ – МС да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на М. А..

Като част от административната преписка е представена справка, изготвени от дирекция "Международна дейност" на ДАБ-МС относно актуалната обществено-политическа обстановка в И. с вх. № МД-02-401 от 21.07.2025 г. В изпълнение на указанията на съда, ответника представя и актуална справка за ситуацията в И. към днешна дата като същата е с вх. № МД-02-570 от 20.10.2025 г.

От Върховния комисариат за бежанците при Организацията на обединените нации (ВКБООН) не е получено писмено становище.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е връчено на жалбоподателя на 08.10.2025 г., а жалбата е депозирана на 17.10.2025 г. , в преклузивния срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – председателят на ДАБ, съобразно чл. 75, ал. 1 от ЗУБ.

Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение председателят на ДАБ, правилно е приел, че молбата е неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице

материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Изводите за липса на основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ, изложени от административния орган се споделят от настоящата инстанция, защото кореспондират с установените в хода на административното производство релевантни за спора факти. Видно от изложеното от оспорващия при проведеното интервю, същият не е бил преследван в И. лично поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Причините, поради които М. Х. А. е напуснал И. се основават най-вече на това, че търси по-добри от финансова гледна точка условия за живот в Европа. Нещо повече, очевидно лицето не е имало намерение да получи международна закрила в Република България, в противен случай същия е нямало да заплаща сума на трафикант, който да го преведе през територията на България чак до Италия, откъдето да продължи към Германия. Като подкрепа към гореизложения извод - че лицето не е имало намерение да подаде молба и да ползва закрилата на страната ни, говори и фактът, че при преминаването на територията на Република България от Турция, чуждият гражданин не се е предал сам на българските власти, а е бил задържан от тях чак в Б., едва след като е получил проблем в крака си и не е можел да продължи повече пеша, което е наложило да потърси медицинска помощ. Това обуславя извода, че М. Х. А. е целял да премине нелегално през територията на България по незаконен начин, най-вероятно за да се установи в държава от З. Европа. С оглед фактите съдържащи се в административната преписка и установеното в хода на съдебното производство категорично се обуславя извода, че лицето няма желание да остане на територията на Република България, а само използва процедурата за получаване на международна закрила, за да постигне крайната си цел. Същата той сочи в едното от проведените интервюта, а именно причината да напусне И. в началото на месец юли 2025 г. е че не е виждал децата и съпругата си от няколко години и тъй като е в пенсионна възраст желае да се събере с тях в Германия, където да работи допълнително и да получава пенсия от родината си.

По тези съображения искането за закрила в тази част правилно е отхвърлено.

В тази връзка, съдът намира, че оспореното решение, в частта, в която е било отказан статут на бежанец е правилно и жалбата, в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживее по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживее. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унижително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.

Оценката за ситуацията в И. се съдържа в приложените по делото справки. От тях е видно, че насилието в И. не е безогледно и повсеместно на цялата територия. Обстановката в И. сама по себе си не дава основание да се приеме, че по отношение на чужденеца е налице страх от преследване. Не е установено спрямо него да е налице страх от преследване, както и да е налице

реална опасност, която да е била повод за напускането му. Дори да е налице обща ситуация на несигурност в държавата по произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие, с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила на базата на общата ситуация. Не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата му по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплах, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. С оглед на информацията изложена по-горе относно актуалната ситуация в държавата на произход на М. А., настоящият съдебен състав счита, че са налице безспорни данни, че в момента в И. нивото на сигурност е приемливо за населението. За лицето съществува възможност за установяване на територията на И. и конкретно в [населено място], където живеят роднините му, като същевременно би могъл да се ползва спокойно от закрилата на официалните власти. Също така с оглед представените справки по делото и събраните доказателства не се очакват негативни последици спрямо него, поради факта, че е напуснал страната. Административният орган е обсъдил всички разпоредби на чл. 9 от ЗУБ по силата, на които лицето може да получи хуманитарен статут и е стигнал до извод, че същият не отговаря на необходимите предпоставки.

Съдът намира, че желанието на чужденеца е било преди всичко да стигне до Европа, като се възползва от обществено-политическата и социално-икономическа обстановка в И.. Така той създава бежанска история, в която твърди че е заплашван от тайните служби на страната чрез анонимен профил в „Инстаграм“, за което не представя доказателства, а неговата основна цел и причина за напускането е по-скоро да търси по-добър живот от финансова гледна точка. Според съдът М. А. и неговата съпруга, намираща се в Германия към момента, напълно умишлено и съзнателно са измислили бежански истории, с които да оправдаят напускането на И. поради силно желание да се установят в Германия тъй като икономиката там е най-развита, стандарта на живот е добър, а за кандидата за международна закрила е важно децата му да устроят живота си в държава, в която да намерят добре платена работа и да уредят живота си. В заключение е необходимо да се посочи, че през всички години, в които е живял в И., той не е имал никакви проблеми с официалните власти и тайните служби „Етелиат“, заради твърдението, че е публикувал снимки на Р. П. в личния си профил в социалната мрежа „Инстаграм“. В интервюто от 13.08.2025 г. се сочи, че заплахите са отправени през 2021 г., а М. А. напуска страната едва през 2025 г.. За лицето в хода на административното и съдебното производство не се установяват реални, достоверни и неоспорими доказателства, че е издирван от властите в държавата си на произход за извършени противозаконни деяния. В същото време по неоспорим начин се доказва, че със съпругата му са представили две напълно измислени и взаимно изключващи се бежански истории, поради което може да се обобщи, че нивото на риск от преследване в И. за тях и децата им е незначително и административният орган правилно е отказал да предостави международна закрила на кандидата М. А..

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, спазена е изискуемата от закона форма като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му и акта е издаден в съответствие с целта на закона, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 86-ти състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. А., ЛНЧ [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ДАБ "Военна рампа" срещу Решение № 4997/02.10.2025 г. на председателя на Държавната агенция за

бежанците (ДАБ) - [населено място]

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: